

Medlemmers Paastand staa hen uden fra min Side at neblægge en bestemt Protest derimod.

Schønander: Jeg maa bede det ærede Thing meget at undskyldte, at jeg atter kommer tilbage til disse ulykkelige Søforter, men der er fremkommet nogle Udtalelser fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Overmoes), som jeg maa imødegaa: jeg skal imidlertid love Dem, at mit Svar kun skal blive en kort Bemærkning. Det er en Misforstaaelse, naar den ærede Rigsdagsmand tror, at jeg vilde tage de Penge, som Krigsministeren havde forlangt til Kanoner paa Søforterne, for at fremstykke Bygningen af det omtalte Pantserfæst. Det er en Misforstaaelse, som det ærede Medlem ikke burde have gjort sig skyldig i, da jeg ser, at mine Ord foreligge i Tidenden. Mine Ord vare tydelige! Jeg sagde, at lige overfor den forholdsvis store Ubedydelighed, som var forlangt til dette Pantserfæst, tog det sig meget forunderligt ud, at der paa andre Punkter blandt de overordentlige Udgifter, henhørende under Forsvarsministerierne, var stillet meget betydelige Fordringer til Statskassen, og jeg nævnte da blandt Andet Søforterne; men dermed har jeg ikke med et Ord sagt, at disse Penge skulde stryges til Fordel for Pantserfæstet. — Jeg skal dernæst gaa over til det ærede Medlems Bemærkninger med Hensyn til Søforterne. Det ærede Medlem anførte blandt Andet til Forsvar for sin Mening det Ord, der siger, at man ikke skal faste det skidne Vand bort, førend man har det rene. Det er mig ikke ganske klart, hvorledes det kan anvendes paa Søforterne, men jeg skal svare ham med et andet Ord, som siger, at man ikke skal faste gode Penge efter flette. Der er allerede begravet altfor mange Penge i Søforterne, og man skal vel vogte sig for at faste flere derud. Det er ikke første Gang, at jeg har sagt det, men det skal siges hver Gang, jeg faar Ordet. Dette Spørgsmaal, at vore Søforter ikke have nogen Betydning for Kjøbenhavns Forsvar, og ikke vilde have det selv om de vare uskaarlige, hvad de ikke ere; thi en saadan Betydning vilde de først faae, naar fjendtlige Skibe vilde lægge sig ind under dem og optage Kampen med dem, men det vilde de ikke gjøre, thi det vilde være ufornuftigt. Ingen, der kan opmaale et Søfaart og kender Virkningen af Nutidens Artilleri, skal kunne benegte, at der er mangfoldige Steder i Sundet, hvor Skibene kunne lægge sig fuldstændig ube af Søforternes Skudvilde og skyde Kjøbenhavn ned med den allerførste Lethed.

B. Holm: Jeg havde egentlig ikke tænkt at ville tage Ordet ved Finantslovens 1ste Behandling, og jeg skal derfor ogsaa fatte mig meget kort, men der falder en Uttring fra den ærede Folkethingsmand for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (S. Sæge), som jeg, da den ikke hidtil

er bleven modtaget, ikke vil lade staa hen. Han udtalte nemlig, at han som upartist Sagtager udenfor Thinget havde faaet det Indtryk — saaledes, tror jeg, faldt hans Ord — at de, der raabte mest paa Indkomstskat, i Virkeligheden ikke vilde have den, naar den blev dem tilbudt, og jeg kan ogsaa godt tænke mig, at det ærede Medlem kan have faaet dette Indtryk, thi man saae, at der var en stor Del af Pressen, som søgte at gjøre denne Anskuelse gjældende. Smidlertid foreligger der en Betænkning fra det ifjor nedsatte Finantsudvalg, som siger det Modsatte, og jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier deraf (S. Sæge: Det ærede Medlem har misforstaaet mig!). Jeg kan ikke forstaa det ærede Medlems Udtalelse anderledes, indtil det maaske opklares gennem Tidenden. Det hedder i den nævnte Betænkning: „Deril skulde Berg, Dam, N. Nielsen og Th. Nielsen sige, at de erkende Nødvendigheden af, at forøgede Indtægter maa staves tilveie, saafremt man kan opnaa Lettelse og en heldigere Fordeling af Byrder paa andre Omraader (Lødb, Sportler, Skibsafgifter osv.); og disse Medlemmer have givet deres Anskuelser i saa Henseende Udtryk i et Forslag, som de have fremlagt i Udvalget, om Udførelse af en Indtægts- og Formuesskat med henholdsvis 1 pCt. af Indtægten og 1/2 pro mille af Formuen“. Det vil altsaa ses, at de nævnte Herrer og de, som ifjor stode paa samme Side som de, mente, at man saantidig med en Indkomstskat vilde have Lettelse paa andre Omraader; man vilde med andre Ord have den indirekte Beskatning forandret noget, hvad der ogsaa finder sit Udtryk i Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) som Ordsvær for det nævnte Mindretal. Han siger nemlig — det findes i Tidende Spalte 4750 — „Denne Uretfærdighed“ — nemlig i den indirekte Beskatning — „kunne vi derimod ikke hode paa, naar vi give en Indkomstskat, hvis Beløb skal anvendes til disse Anlæg, til Erhvervelsen af Aktiver for vore Efterkommere; men naar vi forbedre en saadan Indkomstskat til det Dieblif, hvor vi for Indkomstskattens Beløb ved andre Skatte-reformer kunne faae en tilsvarende Nedsættelse i de Byrder, som nu fortrinnsvis hvile paa Enkeltmand, bruge vi den ret.“ Jeg vil være med til at stemme for en Indkomstskat allerede i Aar og det strax, naar vi i en Paragraf kunne tilføie: „denne Lov træder i Kraft saantidig med en ny Lødblov.“ Det forekommer mig, at dette er saa klart, som at 2 og 2 er 4, og derfor forekommer det mig ikke, at det ærede Medlem kunde have nogen Ret i den Paastand, at det, at man ifjor stemte imod Indkomstskatten, maatte have til Følge, at man slet ikke vilde have en Indkomstskat, og at Regjeringen derfor maatte være betænkelig ved paany at fremlægge Forslag til en saadan. — Der fremkom dernæst et Par Uttringer med Hensyn til Storm-